

Sentencja

- 1) Artykuł 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam należy interpretować w ten sposób, że informacje wymagane zgodnie z art. 22 ust. 1, które wprawdzie nie były jeszcze znane w momencie publikacji prospektu emisyjnego podstawowego, niemniej były już znane w momencie publikacji suplementu do owego prospektu, powinny zostać opublikowane w owym suplementie, jeżeli stanowią one nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub niedokładność, które mogą wpłynąć na ocenę papierów wartościowych w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych, co podlega ustaleniu przez sąd odsyłający.
- 2) Wymogom art. 22 rozporządzenia nr 809/2004 nie odpowiada publikacja prospektu emisyjnego podstawowego nie zawierającego informacji wymaganych na podstawie art. 22 ust. 1, w szczególności wskazanych w załączniku V do owego rozporządzenia, jeżeli owa publikacja nie zostanie uzupełniona przez publikację ostatecznych warunków. Aby informacje, które powinny zostać zawarte w prospekcie emisyjnym podstawowym zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 809/2004 mogły zostać włączone do ostatecznych warunków jest konieczne, aby prospekt emisyjny podstawowy wskazywał informacje, które zostaną zawarte w owych warunkach ostatecznych i aby owe informacje były zgodne z wymogami przewidzianymi w art. 22 ust. 4 wskazanego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 29 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia nr 809/2004 należy interpretować w ten sposób, że wymóg, aby prospekt emisyjny był łatwo dostępny na stronie internetowej, gdzie został udostępniony nie jest spełniony, gdy istnieje obowiązek rejestracji na owej stronie internetowej przy zastosowaniu klauzuli wyłączającej odpowiedzialność i obowiązek podania adresu poczty elektronicznej lub gdy ów dostęp elektroniczny jest płatny lub, ponadto, gdy darmowe zapoznanie się z elementami prospektu emisyjnego jest ograniczone do dwóch dokumentów na miesiąc.
- 4) Artykuł 14 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/71 należy interpretować w ten sposób, że prospekt emisyjny podstawowy musi zostać udostępniony zarówno w siedzibie emitenta, jak również w siedzibie pośrednika finansowego.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Minister van Financiën przeciwko X BV

(Sprawa C-480/12) (¹)

[Wspólnotowy kodeks celny — Zakres zastosowania art. 203 i 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Procedura tranzytu zewnętrznego — Powstanie długu celnego w wyniku niewykonania obowiązku — Przedstawienie towarów po terminie w urzędzie przeznaczenia — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 10 ust. 3 — Związek między powstaniem długu celnego a powstaniem obowiązku podatkowego z tytułu VAT — Pojęcie transakcji podlegających opodatkowaniu]

(2014/C 212/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister van Financiën

Strona pozwana: X BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy – Wykładnia art. 203 i 204 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 356 ust. 1 i art. 859 pkt 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) i art. 7 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) – Przekroczenie terminu wyznaczonego przez urząd wyjścia na przedstawienie towarów w urzędzie przeznaczenia, powodujące warunkowe powstanie długu celnego w przywozie, a nie jego powstanie automatyczne – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Czynności podlegające opodatkowaniu – Pojęcie przywozu

Sentencja

- 1) Artykuły 203 i 204 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. w związku z art. 859 pkt 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 z dnia 11 marca 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że samo przekroczenie terminu na przedstawienie, wyznaczonego zgodnie z art. 356 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002, nie prowadzi do powstania długu celnego z powodu usunięcia danych towarów spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005, ale prowadzi do powstania długu celnego na podstawie art. 204 tego ostatniego rozporządzenia, i nie jest konieczne do powstania długu celnego zgodnie z tym art. 204, aby zainteresowani przedstawili organom celnym informacje o powodach przekroczenia terminu wyznaczonego w art. 356 rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002, lub miejscu przebywania towarów w okresie od wygaśnięcia tego terminu do rzeczywistego przedstawienia tych towarów w urzędzie celnym przeznaczenia.
- 2) Artykuł 7 ust. 3 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej jest należny w sytuacji, gdy dane towary przestają podlegać procedurom celnym określonym w tym artykule, nawet jeśli dług celny powstał wyłącznie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – T.C. Briels i in. przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu

(Sprawa C-521/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i 4 — Ochrona siedlisk przyrodniczych — Specjalne obszary ochrony — Ocena skutków planu lub przedsięwzięcia dla chronionego terenu — Pozwolenie na realizację planu lub przedsięwzięcia na terenie chronionym — Środki kompensujące — Obszar Natura 2000 „Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek” — Projekt dotyczący trasy autostrady A2 „’s-Hertogenbosch-Eindhoven”)

(2014/C 212/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State